

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtnu.)

Št. 5.

Ljubljana, dné 1. maja 1900.

VIII. tečaj.

Dvojno sv. obhajilo.

Dolgo sem premišljeval, naj vam li pišem o svojem ljubem Lojzku ali ne. — Zadnjič pa sem videl nekje prav lepo sliko, kjer prejema mladi bolnik obdan od svojih roditeljev, sestric in bratov in mladih belo oblečenih deklic prvo in tudi zadnje sv. obhajilo. Pretresla me je ta slika spominjajoča me mojega Lojzka.

Poznali ga gotovo niste vsi, nekateri izmej vas pa so ga vender-le. Da bi ga tudi posnemali v njegovih dobrih lastnostih oni, ki so trgali ž njim vred hlače na istih šolskih klopéh!

To, kar vam hočem povedati o njem, je le nekaj iz njegovega devetletnega življenja, pa naj bode vsem v spodbudo in posnemanje!

Lojzek je bil blaga duša, prijazen deček in postrežljiv vsakomur. V šoli se je pridno učil in radi so ga imeli ne samo stariši, marveč tudi gospoda katehet in učitelj.